

Lov om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere

Lovens formål

§ 1. Lovens formål er at indføre en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere med henblik på at styrke brugernes sikkerhed ved anvendelsen af alternativ behandling.

Stk. 2. En alternativ behandler defineres i denne lov som en person, der udøver sundhedsmæssig virksomhed uden for det offentligt finansierede sundhedsvæsen, og som ikke er autoriseret til at udøve den pågældende virksomhed eller omfattes af Sundhedsstyrelsens tilsyn med den sundhedsfaglige behandling, der udføres af personer inden for sundhedsvæsenet.

Stk. 3. En forening er efter denne lov en organisation, hvis medlemmer er alternative behandlere inden for et enkelt fagområde. Der kan dog efter en konkret vurdering tillige meddeles godkendelse efter § 2 til foreninger, hvis medlemmer er alternative behandlere inden for forskellige alternative fagområder.

Godkendelse af foreningerne

§ 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter ansøgning godkende foreninger, der kan registrere alternative behandlere, såfremt foreningerne opfylder følgende betingelser:

- 1) Foreningens væsentligste formål skal være at repræsentere alternative behandlere i faglige spørgsmål.
- 2) Foreningen skal have et ikke uvæsentligt antal af alternative behandlere som medlemmer.
- 3) Foreningen skal have et regelsæt for god klinisk praksis.
- 4) Foreningen skal være veletableret og opbygget i en anerkendt foreningsform med vedtægter. Vedtægterne skal indeholde bestemmelser, som sikrer, at foreningen er demokratisk i sin opbygning og funktion. Endvidere skal vedtægterne indeholde bestemmelser om optagelse som medlem af foreningen samt om, hvornår der kan ske fratagelse af medlemskab.
- 5) Foreningen skal have et klageorgan, hvis sammensætning og sagsbehandling er betryggende for parterne. Klageorganet skal kunne behandle klager fra brugere af alternativ behandling over den behandling, de har fået af foreningens medlemmer, samt klager fra alternative behandlere over nægtelse af optagelse i foreningen. Endvidere skal klageorganet behandle klager over fratagelse af medlemskab af foreningen eller fratagelse af tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB). Klageorganet skal kunne sanktionere overtrædelser af foreningens regler.
- 6) Foreningen skal give offentligheden adgang til oplysninger om, hvilke af foreningens medlemmer foreningen har givet tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), jf. § 3, stk. 1, og om regelsættet for god klinisk praksis, jf. nr. 3, samt om de basale uddannelseskrav foreningen stiller til de medlemmer, som foreningen giver tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), jf. nr. 7.
- 7) Foreningen skal endvidere stille basale uddannelseskrav til de medlemmer af foreningen, som foreningen giver tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), jf. § 3, stk. 1.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere samt om offentliggørelse af de i stk. 1, nr. 6, nævnte oplysninger.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan tilbagekalde en forenings godkendelse til at registrere alternative behandlere, såfremt foreningen ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1 eller de i medfør af stk. 2 fastsatte betingelser.

Titelbeskyttelse m.v.

§ 3. En alternativ behandler, som er medlem af en forening, der er godkendt efter § 2, stk. 1, i denne lov, har ret til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), såfremt foreningen har givet tilladelse hertil.

Stk. 2. Den, der uden at være medlem af en godkendt forening eller uden at have foreningens tilladelse betegner sig som registreret alternativ behandler (RAB), eller som på anden måde bidrager til forhold, der er egnet til at vække forestilling om, at den pågældende er registreret alternativ behandler (RAB), straffes med bøde.

Stk. 3. Registreringsordningen og titelbeskyttelsen medfører ikke ændringer i forhold til gældende bestemmelser om sundhedspersoners faglige virksomhed eller tilsynet på sundhedsområdet.

Gebyr

§ 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at foreninger for alternative behandlere skal betale gebyr for henholdsvis vejledning og vurdering af ansøgninger samt for godkendelse af, at foreningerne kan registrere alternative behandlere, jf. § 2, stk. 1.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at foreningerne betaler et årligt gebyr for at opretholde godkendelsen til at registrere alternative behandlere efter § 2, stk. 1.

Bemyndigelse og påklage

§ 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan bemyndige en styrelse under ministeriet til at fastsætte de nærmere bestemmelser efter § 2, stk. 2, om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere og om offentliggørelse af de i § 2, stk. 1, nr. 6, nævnte oplysninger samt til at træffe afgørelser efter loven.

Stk. 2. Afgørelser efter loven, som er truffet af en styrelse under ministeriet i henhold til stk. 1, kan ikke påklages til indenrigs- og sundhedsministeren eller anden administrativ myndighed.

Ikrafttræden

§ 6. Loven træder i kraft den 1. juni 2004.

§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.